

[Ministeren for Grønland.]

blev, at man kun fik ca. 70, men til gengæld er det tilfredsstillende at kunne sige, at det var arbejdskraft, som man var fuldt ud tilfreds med. Denne kampagne er fulgt op med udsendelse af en ny, omredigeret tryksag, der er blevet fremlagt i butikker og på kontorer, de steder, hvor befolkningen jævnlige kommer. Man har nu sigtet mod antagelse af 200 mand; der indkom 128 ansøgninger, og der blev ansat 103. Det er en kampagne, der vil blive fortsat, men jeg har gerne villet pege på disse problemer, der naturligvis også må ansues i relation til de rent menneskelige vanskeligheder, der opstår, når grønlænderne skal indpasse deres tilværelse i en regelmæssig arbejdsrytme.

I øvrigt synes jeg, det ærede medlem på fortrinlig måde gennemgik de talrige opgaver, der trænger sig på inden for bygge- og anlægsvirksomheden, og spørgsmålet, om det var det ene eller andet, der skulle vige til fordel for særlige opgaver. Jeg tør nok sige, at svaret kom prompte fra det ærede medlem fra område til område: det skulle ikke være her, og det skulle heller ikke være dér. Alt skulle efter det ærede medlems opfattelse have en førstprioritet, og det lader sig nu engang ikke gennemføre. Når det ærede medlem siger klart nej til at bygge industrianlæg fremfor boliger, må jeg sige, det er et særdeles konsekvent, men jeg vil dog nok føje til: et meget skæbnsvangert standpunkt, som det ærede medlem næppe har dækning for i Grønland. Her kan ifølge sagens natur ikke være tale om et enten-eller; der må blive tale om et både-og. Det, det drejer sig om, er at afveje, hvad der skal være „både“, og hvad der skal være „og“.

Endelig vil jeg til det ærede medlems udtalelser om den grønlandske socialforsorg sige, at det ærede medlem jo helt er på linje med det grønlandske landsråd, når landsrådet i den ordinære samling i fjor udtalte følgende — jeg anmoder om formandens tilladelse til et kort citat —:

„Landsrådet påpeger, at den økonomiske udvikling i Grønland gør det nødvendigt, at der hurtigst træffes foranstaltninger, der kan hæve levestandarden for den del af befolkningen, der er henvist til at leve af sociale ydelser. Landsrådet skal derfor henstille, at en gennemgribende revision af socialordningen, i hvilken der

indgår spørgsmålet om en eventuel stats-tilskudsordning til sociale opgaver i Grønland, fremmes mest muligt“.

Det arbejdsudvalg, som ministeriet på grundlag af denne udtalelse har nedsat med henblik på at fremkomme med forslag til en grønlandsk socialreform, har jo i første række taget det sociale institutionsbyggeri op til overvejelse. Der er fremkommet en 5 års plan for et sådant byggeri, og hvis denne bliver tiltrådt — hvad jeg nærer begrundet forhåbning om — vil det sociale institutionsbyggeri få et omfang, som langt overstiger de tidligere års. Yderligere har det omtalte udvalg i erkendelse af, at det er en uomgængelig nødvendighed at få gennemført en uddannelse, en opbygning af det personale, som skal stå til rådighed for de grønlandske kommuner i disses administration af socialvæsenet, taget skridt til en kursusuddannelse, i første række baseret på grønlandske, folkevalgte socialudvalgsmedlemmer, hjemmehørende administrativt personale og praktiske medarbejdere, som på hel- eller deltidsbasis kan påtage sig opgaver af overvejende familierådgivningsmæssig karakter, en kursusvirksomhed, der er planlagt at kunne påbegyndes i det kommende forår.

Jeg er endog meget glad for, at det ærede medlem efterlyste forslag til en virkelig socialreform, og navnlig at det ærede medlem fraråder lapperier på den eksisterende forsyning. Det er et særdeles forstandigt synspunkt, som jeg takker meget for, og jeg vil gerne føje til, at det er en værdifuld støtte, jeg har fået i disse betragtninger, der selv sagt vil veje til i mine videre overvejelser.

Må jeg endelig gøre nogle enkelte bemærkninger i anledning af, at det ærede medlem hr. Knud Hertling såvel som det ærede medlem hr. Peter Jørgensen omtalte Chr. Krygers TV-udsendelser, som vi har haft lejlighed til at følge. Jeg har modtaget adskillige breve, og der er mange, der har spurgt, hvad jeg selv mener om disse udsendelser. Jeg vil så klart, som jeg kan, herfra give Chr. Kryger min kompliment. Det var en hård, realistisk udsendelse, men en udsendelsesform, som jeg foretrækker fremfor meget af den, jeg havde nær sagt sødsuppelyrik, vi ofte har set på skønne farvefilm fra Grønland med festklædte grøn-